

Abstrakt

Prevalence výskytu osob se zkušeností s duální diagnózou v adiktologických službách stoupá a žádá si další rozvoj služeb stávajících, popř. tvorbu služeb nových, které by na tento fenomén adekvátním způsobem reagovaly. Cílem práce je provést evaluaci procesu zavedení a realizace programu následné péče pro osoby se zkušeností s duální diagnózou. Data byla získána pomocí polostrukturovaných interview. Výzkumným souborem byli 4 pracovníci následné péče v Brně. Dále proběhla kvantitativní obsahová analýza dokumentace služby. Program následné péče má vytvořenou adekvátní síť spolupracujících služeb, v níž dominuje kooperace s terapeutickými komunitami pro lidi s duální diagnózou, které pracovníci považují za nejvhodnější přípravu na program, zvláště ve srovnání s přípravou v psychiatrických nemocnicích. Fokus programu je na osoby s psychotickým onemocněním, nicméně značná část jeho klientely zahrnuje lidi s úzkostně depresivní symptomatikou a poruchou osobnosti. Program se vyznačuje vysokou mírou flexibility, je vnímavý k aktuálním potřebám klientů. Za nejdůležitější metodu při práci s klienty označují pracovníci vztah. Samozřejmostí je integrovaný přístup, tedy propojování obou komponent duální diagnózy v doléčování. Ve službě se nedaří spolupráce s rodinou a blízkými, většinou z důvodu jejich neochoty se do ní zapojit. Provoz následné péče je dostatečně personálně zajištěn, pracovníci mají odpovídající vzdělání a zkušenosti. Pro tým je klíčová úzká spolupráce s psychiatrem. Pracovníci jsou v týmu spokojeni, cítí v něm velkou podporu, považují ho za personálně vyvážený, přemýšlí ale o posílení v podobě peera. Získané poznatky mohou sloužit jako inspirace a zdroj informací při zavádění podobných služeb.

Klíčová slova: následná péče, evaluace procesu, integrovaná léčba, zotavení, duální diagnóza.